

«Cinema 3» (TV3, 21.55 h.)

Sue Lyon és «Lolita» en el film de Stanley Kubrick inspirat en la novel·la de Nabokov

MIR HURTADO

Aquesta nit, l'espai «Cinema 3» ofereix l'adaptació filmica que Stanley Kubrick va fer de la novel·la de Vladimir Nabokov «Lolita», adaptada al guió pel mateix autor. Produïda el 1962, la pel·lícula va provocar més d'un escàndol i va ser censurada a molts països.

Estructurada en forma de *flashback*, la pel·lícula ens explica l'experiència del professor Humbert Humbert (James Mason), que es va casar amb la viuda Charlotte Haze (Shelley Winters), encara no gaire gran. La raó d'aquest matrimoni no era cap altra que ser a prop de la filla de Charlotte, l'adolescent Lolita (Sue Lyon), per la qual se sent seduit. En morir la viuda a causa d'un accident, Humbert pren tota la responsabilitat sobre Lolita, de qui es converteix en un total servidor. Però tot plegat l'ha afectat mentalment, i la cosa es complica quan Lolita fuig de casa.

En el moment de realitzar aquesta pel·lícula, Stanley Kubrick encara no havia fet la major part dels films que li van donar més fama, com «Dr. Strangelove», «2001», «La naranja mecànica» i els posteriors. «Lolita» havia estat publicada per Nabokov a França i en anglès, i en la seva versió filmica es va suavitzar la diferència d'edat entre els dos protagonistes. El que sí es va mantenir és el toc de perversitat en el tractament de la histò-

Sue Lyon, imatge innocent i perversa de l'adolescència.

ria, explicada des del punt de vista d'un home que ha quedat pertorbat a causa de les seves obsessions. A la pel·lícula, resulta absolutament memorable la creació que fa James Mason, el

qual dona total credibilitat al seu paper. Al seu costat, Sue Lyon realitza una interpretació en la qual alterna la innocència de la seva edat i la perversió que inspira al personatge de Humbert.

L'Agrupació de sardanistes de Caldes participarà al «Dit i fet»

DdeG

Dissabte vinent, dia 25, l'Agrupació de sardanistes de Caldes de Malavella participarà al programa «Dit i fet» de TV3, en el qual competirà amb l'equip Natura Argentina, d'aquesta vila del Maresme, sobre el tema dels estels.

La principal dificultat amb què es trobarà la vila de Caldes és que, comptant amb menys de 3.000 habitants, s'haurà d'enfrontar amb una vila que ultrapassa els 7.500, tot i que, segons ens han dit des de l'Agrupació de sardanistes, «cal assenyalar que tot Caldes sembla que està molt motivat i que tothom està disposat a guanyar a la vila del Maresme».

L'import en metàl·lic que aconseguirà l'Associació caldenca serà utilitzat per portar a terme diversos actes, especialment el 40 Aplec de la sardana, que serà la primera edició que es realitzi amb entrada gratuïta.

«Dit i fet», programa dirigit i presentat per Josep M. Ferrer Arpi, enfronta cada setmana dos grups o associacions d'una vila o un barri, que han de superar les diferents proves del concurs. El programa té com a un dels seus elements més importants la participació popular, decisiva a l'hora d'obtenir les millors puntuacions en les proves. Recordem que, el mes passat, la comissió de festes de Besalú es va imposar a la de Móra d'Ebre, de la mateixa manera que altres entitats garrotxines havien guanyat el concurs en ocasions anteriors: l'any passat, va ser l'institut de Formació Professional de la Garrotxa, i a començaments d'aquest any, el Ràdio-Club olotí. «Dit i fet» s'emeta dissabte, a partir de les quatre de la tarda.

LOLITA

DE STANLEY KUBRICK

Avui dimecres a les 21.55 h.

CINEMA
3

TVE-2, 21.40 h.

«A través del espejo» ofrece dos programas sobre Antonio Machado

DdeG

Coincidiendo con el cincuentenario de la muerte de Antonio Machado, TVE emite hoy el primer episodio de una serie sobre el poeta, dentro del programa «A través del espejo». Dos capítulos de una hora intentarán mostrar la vida y obra del escritor.

De Antonio Machado, pueden hacerse tres interpretaciones que son las tres claves de su vida: la faceta humana, la producción literaria y el compromiso cívico. El director de la serie, Alexandro Cribeiro, explica que «de alguna manera, en los dos programas hemos hecho una biografía documental de Antonio Machado; la vida del poeta se cuenta inmersa dentro de toda una serie de acontecimientos que se sucedieron a su alrededor, sobre todo en los últimos años de su vida». Cribeiro señala que «un rasgo muy importante en su carácter era la bondad; Machado era, como él mismo decía de sí, bueno en el más amplio sentido de la palabra. Algo que yo he descubierto, conociendo la trayectoria de la Generación del 98 y la del 27, es que Antonio Machado es el único escritor que no llegó a llevarse mal con nadie. Aunque era muy difícil establecer una relación con Unamuno, con Valle Inclán y, sobre todo, con Juan Ramón Jiménez, él era encantador con todos y también todos le adoraban. Estuvieron a su lado y sienten los avatares por los que pasa, y se duelen profundamente de su muerte».

Nada fundamental o que se conociera con anterioridad va a apa-

recer en la serie, que ha contado con el asesoramiento de Aurora de Albornoz y con la colaboración de la Fundación Antonio Machado. El director comenta que «no hemos querido ahondar en la posible relación entre él y su hermano, que estaba en la zona nacional, porque no creo que venga al caso. Ninguno de los dos habla sustancialmente de ese posible distanciamiento ideológico, porque a uno le tocó pasar la guerra en un sitio y al otro en el extremo opuesto».

A modo de anécdota, Alexandro Cribeiro cuenta que «durante el rodaje en Segovia, y cuando se iza la bandera republicana en el balcón del ayuntamiento, hecho en el que Machado estuvo presente, cuando el equipo de rodaje contaba con todos los permisos, llegó un municipal y, con la actual Constitución en la mano, impidió la filmación alegando que no se podía hacer, que no era legal». La serie ha llevado seis meses de trabajo, entre rodajes y tiempo de montaje en moviola. El director se queja de que «a veces, el trabajo ha resultado muy laborioso. Hemos tenido algunos problemas para recrear la época de Machado en Soria, en Rueda, en Sevilla o en el mismo Cotlliure. Se encuentran con que la civilización ha plantado sus pies, además de coches, semáforos, alarmas... Cotlliure, que era un pequeño pueblecito, se ha convertido en un lugar turístico lleno de heladerías y terrazas de bares». Cribeiro acaba comentando, con resignación, que «eso son gajes del oficio».